

för tiden i Lappmark en använda sin gödsel. Dermed hålla de på årligen, tilldess de slutligen gömt alla smärre stenar och fyllt alla ojemnheter med idelig gödsel.

§. 24.

Detta är uppodlingarnes närvarande skick i Lappmarken. Och är det väl underligt, om ett åkerbruk af sådan beskaffenhet ännu icke gifvit så lofvande resultater? Ty, om man erinrar sig, hvad som från början bestämt valet både för äldre och nyare nybyggen och dermed jemnför det sätt, hvarpå de usla åkerlapparne sedan blifvit handterade, så finner man allt för tydligt, att ett åkerbruk af sådan beskaffenhet icke kan gifva sin tillbörliga afkastning. Och deraf slutar den enfaldige nybyggaren, att åkerbruket icke är lönande. Men det är förlåtligt af honom, ty han vet icke bättre.

§. 25.

Häraf kan man med skäl sluta, att åkerbrukets försummande och vanskötsel härrör, dels af den från uråldriga tider på efterkommande fortplantade och likasom ärfda kärleken för jakt och fiske, samt maklighet och herdalefnad, men förnämligast deraf, att verkliga förmonen af ett åkerbruk

är bland de flesta misskänd. Nybyggarna äro äfven i denna dag så intagne af fiske och jagt, att de sysselsätta sig dermed hela året om, icke slättertiden undantagen, och arbeta snart sagdt både natt och dag, äfven då naturen vägrar dem sin välsignelse. Deremot hysa somliga ett verkligt misstroende för åkerbruket. De anse det knappt vara mödan värdt, att nedlägga något arbete derpå; ja! de anse det till och med under en karls värdighet att befatta sig med sådana småsaker, hvarföre många af dem lemna åkerbruket att skötas af kvinnor och barn, under det de sjelfva ströfva kring skogar och fält.

§. 26.

Men må hända, det icke är rätt, att kasta en så ofördelaktig skugga på alla. Må hända hafva många en god villja, att arbeta och apa efter så godt de kunna. Men hvad kunna de göra? De tryckas af medellöshet och fattigdom. — Det är icke så lätt, att sätta sig ned i en ödemark med 2 tomma händer, utan medel, utan redskap, utan kost att lefva med.

Jag känner många ynglingar i Lappmarken, som, af brist på medel, hvarken kunna träda i äktenskap, eller anlägga nybyggen, ehuru de gerna vore hugade dertill. Ty, om de giftade sig, hvarmed skulle